

BoniOuderBulletin

JAARGANG 39 NUMMER 3 JULI 2018 EEN UITGAVE VAN DE OUDERRAAD

In dit nummer o.a.

> Thema: Leerling en motivatie

> Visie vertalen in schoolgebouw

> Wat een vak: leraar Nederlands

> Examenstunt?

Kennismaking en bouwplannen

De Ouderraad van het Boni heeft in maart en mei vergaderd en een flink aantal opende zaken besproken, waaronder de verbouwplannen. De vergadering van maart stond om te beginnen in het teken van de kennismaking met rector Hanneke Schreuder. Zij kende het Boni al, als ouder, en leert de school nu opnieuw kennen. Schreuder hoopt dat de leden van de Ouderraad de rol van 'critical friend' kan spelen – een rol die de ouders met plezier (blijven) vervullen.

Natuurlijk stond in beide vergaderingen de verbouwing of nieuwbouw op de agenda van de Ouderraad. Nog altijd is er geen besluit genomen: blijft een deel van het schoolgebouw behouden, of komt er een compleet nieuw gebouw? Alle voorbereidende stappen om tot dat besluit te komen, zijn inmiddels genomen: een plan van eisen; een bouwkundig onderzoek, schetsen en berekeningen. Uiterlijk dit najaar moet er een besluit genomen worden. Ook al omdat de school, in samenspraak met de gemeente, op zoek is naar een tijdelijke behuizing die een schooljaar lang dienst moet doen. Dat tijdelijke gebouw mag niet verder dan 2 a 3 kilometer van het huidige gebouw verwijderd zijn. De Ouderraad blijft de gang van zaken nauw volgen en pleit daarbij voor informatie aan, en betrokkenheid van, de ouders.

Waar de Ouderraad eerder pleitte voor duidelijkheid rondom de regels bij de keuze HAVO/Atheneum, hebben we in maart aandacht gevraagd voor duidelijker criteria bij de toelating voor de Cambridge Class en het Da Vinci programma. De informatie daarover op de Boni-website gaat verbeterd worden.

Er zijn enkele klassen op het Boni waarvan de leerlingen nog geen iPad hebben. Rondom de lustrumviering bleek er communicatie via de iPads verspreid te zijn, informatie die dus niet alle leerlingen bereikte. De Ouderraad vroeg om aandacht voor de informatievoorziening van deze leerlingen).

Weet u al wat lokaal 220 is? Het is het lokaal voor leerlingen die te laat komen, uit de les zijn gestuurd of een kruisuur hebben. De ouderraad hoorde dat het er soms best gezellig is. Vanaf volgend schooljaar komt er een vaste surveillant.

Ook komend schooljaar draagt het Boni, net als de Ouderraad en de Medezeggenschapsraad, financieel bij aan de Stichting Leergeld. Deze stichting helpt ouders die financieel niet in staat zijn een schoolcomputer of -tablet voor hun kinderen te kopen.

Heeft u als ouder vragen over schoolzaken waarvan u denkt dat die voor meer ouders van belang zijn? Aarzel niet en neem gerust contact op met de Ouderraad: ouderraadboni@gmail.com.

Mark Westbeek, lid Ouderraad

Vakantie

Het einde van het schooljaar is nabij als u deze BOB in handen heeft – hopelijk is hij niet de hele zomervakantie in een schooltas blijven logeren. Een bijzonder jaar voor de school, met het 95-jarig jubileum en een nieuwe rector.

Opnieuw verlaat een lichte gediplomeerde scholieren het Boni, en hun ouders ook. De nieuwe jaargang brugklassers staat al te trappelen.

Dit Boni Ouder Bulletin heeft als thema 'motivatie'. Wat motiveert leerlingen om hun best te doen? Waarvoor krijgen ze zin om een stapje extra te zetten? Wat demotiveert ze? In dit nummer laten we leerlingen vertellen waardoor zij gemotiveerd raken. En vertellen ouders over hun manier om hun kinderen, naast eten en drinken, dagelijks een stoot motivatie mee te geven.

Ook vertellen docenten over hun manier om leerlingen te stimuleren om, naast hun drukke schoolbestaan en hun sociale leven, deel te nemen aan buitenschoolse activiteiten.

Ook vindt u in dit nummer een verslag van de hilarische en toch leerzame thema-avond voor ouders, een interactieve voorstelling van DNB Theatercollectief rond het thema 'Hoe motiveer ik mijn puber?'

Volgend schooljaar worden er knopen doorgemaakt over de verbouwing of nieuwbouw waar op dit moment de plannen voor worden voorbereid. Conrector Rob ten Broeke licht toe welke ideeën er zijn voor het vernieuwde gebouw. En met tekendocente Bernadette Herber kijken we naar de kunstwerken in het gebouw: wat gaat daar mee gebeuren?

Als iemand dit jaar een dosis extra motivatie heeft gekregen, is het wel docente Nederlands Karin Echten. Genomineerd door een leerlinge, haalde ze de top-3 van 'De beste leraar Nederlands van 2018'. Ze doet haar verhaal in deze BOB.

Hoe is dat nou, als jouw zoon The Voice 2018 wint? Daarover kan docent biologie Aad van der Zee, vader van Jim, alles vertellen. Dat doet hij in 'De 5 vragen aan...'

Kortom: een magazine dat het lezen weer volop waard is. De redactie wenst alle ouders een fijne zomervakantie!

Mark Westbeek, Hoofdredacteur

Hou je van schrijven?

En zou je graag meer betrokken willen zijn bij het Boni?

Meld je dan aan als:

Redacteur van de BOB

Professionele schrijfervaring is niet nodig!

- Je vergadert 3 x per jaar, voorafgaand aan elk nummer.
- Je schrijft 3 x per jaar een rubriek of artikel.
- Je brieft de fotograaf over gewenst beeldmateriaal.

Tijdens de vergadering bedenken we onderwerpen en verdelen we het schrijfwerk.

Loop je vast met je artikel, dan kun je rekenen op de hulp van je collega-redactieleden.

Interesse? Stuur dan een mail naar onze hoofdredacteur

Mark Westbeek: redactiebob@boni.nl

Eerst meer info? Bel Mark op 06 – 30008793.

inhoud

Uit de Ouderraad	2
Redactioneel	2
Die van mij...	3
Visie vertalen in een schoolgebouw	4
Thema: Leerling en motivatie	
• Talent-Uren	6
• Ouders over het motiveren van pubers	8
• Een leerkracht moet gewoon normaal doen	9
• Het lijkt alsof ze er geen zin meer in heeft	10
5 vragen: Aad van der Zee	11
Wat een vak – Karin Echten	12
De kunst van de her-/verbouwing	14
Examenstunt	15

Ouders vertellen anoniem over hun Boni-kind.

Motivatie

Die van mij is tot op het bot gemotiveerd.... om te hockeeyen.

Vijf keer per week wordt er flink getraind, en op zaterdag - en als het even meezit ook op zondag - wordt er met veel plezier een wedstrijd gespeeld.

Weer of geen weer, nooit chagrijnig, nooit geen zin. Ze toont een discipline, een ambitie en een ijzeren wil waar je u tegen zegt. Top, zo zien we het graag!

We weten dus dat ze het kan. Aanpakken en doorbijten. De volgende vraag is: hoe krijgen we haar zover dat ze die houding ook laat zien bij zaken waar de intrinsieke motivatie ten enen malen ontbreekt?

Neem bijvoorbeeld je scheikunde leren of je troep achter je kont opruimen, je kookbeurt doen zonder dat we het hoeven te vragen en je was in de wasmand, je zaken op tijd regelen en zo weet ik er nog wel een paar.

En soms staat ze dan ineens naast me en somt een hele trits van al lang liggende zaken op die ze afgehandeld heeft. Al jaren probeer ik te achterhalen waar zo'n opleving vandaan komt.

Viel er een training uit, is er een wedstrijd afgelast, zijn er geen vriendinnen beschikbaar, is er echt helemaal niets leuks meer op haar telefoon te doen.....of moest er scheikunde geleerd worden?

Ik denk het laatste.

Rob ten Broeke vertelt over nieuwbouw

Visie vertalen in een schoolgebouw

In 2019 gaat het huidige Boni-gebouw aan de Fockema Andreaelaan op de schop. Of het renovatie wordt of nieuwbouw is nog niet beslist. Rob ten Broeke, de conrector die het bouwproces vanuit de school coördineert, vertelt hoe de voorbereidingen vorderen.

Het is begonnen met een visie op ons onderwijs. Ten Broeke is er enthousiast over. “We willen de leerlingen meer inbreng geven. Niet in wat ze leren, maar in hoe ze leren. Daar willen we ze letterlijk de ruimte voor geven,” vertelt hij. “Vanzelfsprekend binnen de kaders die de docent stelt.” Naast klassikale lessen komen er zogenaamde ‘verwerkingslessen’, waarin leerlingen zelfstandig of in groepjes aan de slag gaan met de stof die in de klas is behandeld. “In de toekomst hebben we bovendien geen tussenuren meer,” zegt Ten Broeke. “We willen het rooster zo maken dat leerlingen optimaal de gelegenheid hebben om op school aan het werk te gaan, zowel in de les als daarbuiten.”

Programma van eisen

Ten Broeke vertelt dat de school de visie nu vertaalt in een programma van eisen, op basis waarvan een architect bouwtekeningen kan maken. De architect heeft daarvoor ook inzicht nodig in de staat van het gebouw. Daarom loopt er parallel een technisch onderzoek. Daaruit kan blijken dat een deel van het gebouw sowieso moet worden gesloopt. Bijvoorbeeld omdat de fundering zijn langste tijd heeft gehad, of omdat het met de beste wil van de wereld niet kan voldoen aan de moderne eisen van duurzaamheid.

“Voor het programma van eisen maken we eerst een relatieschema, waarin we de functies van het gebouw ten opzichte van elkaar bepalen,” legt Ten Broeke uit. Dat relatieschema is aangevuld met een vierkante-meterplan. Een teken- of scheikundelokaal heeft namelijk andere afmetingen dan een standaard leslokaal. Daarmee gaat de architect aan de slag. “Dan wordt duidelijk of onze ideeën in het huidige gebouw passen.” Op basis van het technisch rapport en het inhoudelijk plan zal de architect voorstellen om voor verbouwing te gaan, voor nieuwbouw of voor een combinatie van beide. “In het huidige gebouw ligt veel geschiedenis. Wat van waarde is willen we graag behouden,” zegt Ten Broeke. “Maar het moet wel kunnen.”

De gemeente en het schoolbestuur nemen een besluit. Geld speelt vanzelfsprekend ook een rol. Ten Broeke maakt zich daar wel wat zorgen over: “In de media verschijnen berichten over een overspannen bouwmarkt met stijgende prijzen en lange wachttijden.” Hij gaat er

echter vanuit dat de bouwwerkzaamheden in 2019 zullen beginnen.

Clusters

“We hebben ervoor gekozen om het nieuwe gebouw rondom clusters van vakken in te richten,” vertelt Ten Broeke. “De docenten halen hun inspiratie uit hun vak. Daar hebben ze per slot van rekening voor gestudeerd. Die inspiratie willen ze aan hun leerlingen overbrengen.” Lokalen liggen in het concept rondom open ruimtes met plekken waar leerlingen aan het werk kunnen. Er wordt gedacht aan een bèta-plein voor het cluster natuurkunde, scheikunde en biologie, met een ‘sciencelab’ waar je proeven kunt doen. En aan een ‘kunsthall’ waar repetitieruimtes en de lokalen van de kunstvakken omheen liggen. De mediatheek kan het hart vormen van het talencluster. Op die manier krijgen ook de clusters sport en mens & maatschappij vorm.

Sfeer

Ten Broeke realiseert zich dat de vorm en de inrichting van het gebouw bepalend zijn voor de sfeer op school. Eén van de charmes van het huidige gebouw is de open centrale hal, waarlangs je de school binnenkomt. “Die willen we ook in de nieuwe situatie,” vertelt Ten Broeke, “met daarachter een aula, als hart van de school, waar de leerlingen kunnen pauzeren. En waar we grote bijeenkomsten kunnen organiseren, zoals de toneelvoorstellingen van Primeur en Tablo.” Daar horen voorzieningen bij voor techniek, decor en rekwisieten. Het is slim om daarvoor de ruimte zo te kiezen dat er vanuit het muzieklokaal ook gebruik van kan worden gemaakt. “Dat komt dan automatisch aan de andere kant van die technische ruimte terecht. Daar kunnen vervolgens kleinere bijeenkomsten plaatsvinden. Salon de Musique bijvoorbeeld.”

De bezinningsplek rondom het beeld van St Bonifatius.

Ruimtes

In een school zijn veel meer ruimtes dan je als buitenstaander zou verwachten. “Toen ik verantwoordelijk werd voor het gebouw, ben ik door de conciërge meegenomen naar plekken, waar ik nooit eerder was geweest,” vertelt Ten Broeke. “Je zou zeggen: geef een docent een lokaal en lesmateriaal en dan kan hij met de leerlingen aan de slag.” Er zijn echter ook ruimtes nodig voor opslag, techniek en administratie. Een loge voor de conciërge, een ruimte om te printen, spreekkamers, een medewerkerskamer, oefenruimtes, stilteplekken, werkruimtes, een helpdesk voor ICT, een fietsenkelder, kluisjes en een buitenruimte om te chillen. En niet te vergeten de bezinningsplek rondom het beeld van St Bonifatius waar kaarsen kunnen branden. Dan zijn er nog de gangen die leerlingen en docenten snel en veilig van de ene naar de andere les brengen. Wat ze onderweg tegenkomen bepaalt mee of ze zich thuis voelen op school.

Bruggebouw

Er zijn ook bouwplannen voor het bruggebouw. Op de eerste plaats wordt de mediatheek die daar nu zit, verplaatst naar het hart van het toekomstige talencluster in het hoofdgebouw. Daarnaast wil de school uitbreiden. Er is een groeiend aantal leerlingen in Utrecht en omgeving dat naar havo en vwo gaat. Daar wil het Boni rekening mee houden. Door een 9e lokaal in het bruggebouw te realiseren, kan de school van onderop groeien van de huidige 1.500 naar 1.620 leerlingen halverwege de jaren ‘20.

Tijdelijk onderkomen

Met de bouwplannen rijst de vraag waar in de tussentijd les wordt gegeven. “We moeten voor 1 à 2 jaar een tijdelijk onderkomen zoeken,” verwacht Ten Broeke. “De gemeente moet een locatie regelen binnen 2 km van de school, waar de lessen zo gewoon mogelijk door kunnen gaan. Natuurlijk zoeken wij actief mee.” Ten Broeke weet dat het Boni niet zomaar in een willekeurig kantoorpand kan trekken. “De keuze van het gebouw zal mede afhankelijk zijn van wat er voor nodig is om het voor ons geschikt te maken,” legt hij uit. “Dat gaat niet alleen over de binnenkant van het gebouw. Het gaat ook om de bereikbaarheid en om de veiligheid van de omgeving.”

Medezeggenschap

Ten Broeke heeft de stand van zaken in de Medezeggenschapsraad toegelicht. Daar zijn de plannen volgens hem enthousiast ontvangen. Het programma van eisen is inmiddels ook formeel voor advies aan de MR voorgelegd. Als dat helemaal is afgerond, worden de leerlingen en de ouderraad meer betrokken. Dan wordt het concreter. “Leerlingen hebben ongetwijfeld creatieve ideeën over de inrichting en de duurzaamheid van het gebouw,” verwacht Ten Broeke. “We zouden gek zijn als we daar geen gebruik van zouden maken.”

Boni Talent-Uren

‘Leuk om de gemotiveerde leerlingen te krijgen’

‘We hebben besloten de Boni Talent Uren een week later te laten starten. We hopen daarmee dat er meer leerlingen mee kunnen doen aan het programma’, stond in de mail die ouders van de tweede klassen begin februari kregen.

Er worden zulke leuke dingen georganiseerd op het gebied van sport, muziek en techniek, maar blijkbaar zitten de programma’s niet meteen vol. Hoe zit het met de motivatie van leerlingen? Want: meedoen vergt extra motivatie; de activiteiten zijn buiten schooltijd.

Op de website van de school staat het hele aanbod van de Boni Talent Uren die voor de verschillende jaren wordt aangeboden. Naast de projecten van een aantal weken zijn er ook jaar-activiteiten zoals de toneelgroepen en verschillende commissies.

Extra activiteiten

Afdelingsleider Laurens Koppers vertelt dat er behoefte is aan extra activiteiten en daar spelen ze als school op in: “In het normale lesprogramma komen veel dingen niet aanbod. Daarom zijn er de talenturen, om extra’s te bieden,

zoals bijvoorbeeld een mooi toneelstuk. Je kunt dan leerlingen iets te laten doen met hulp van professionals. Het zijn vaak creatievere opdrachten waarbij leerlingen zelf keuzes mogen maken. Dingen die vaak niet in de les kunnen, omdat je daar toch vast zit aan het lesprogramma, en in de bovenbouw aan de eindexamenprogramma’s. daar moet je soms ook taaie stof behandelen waar leerlingen minder gemotiveerd voor zijn.”

Een goed gevoel

Vanuit school worden de docenten gestimuleerd om ‘iets te doen’: de sectie gym organiseert schoolvoetbal en schoolhockey, en ook de muziekdocenten zijn actief in het organiseren van activiteiten buiten het reguliere lesprogramma om. “Voor docenten is het ook hartstikke leuk om de gemotiveerde leerlingen te krijgen, het is een voorrecht om met zo’n clubje aan de slag te gaan. En als een docent het naar zijn zin heeft, geeft dat ook een goed gevoel bij die lessen”.

Korte en langere activiteiten

De Talent-Uren worden gegeven in blokken van ongeveer 10 weken. Daarnaast zijn er ook buitenschoolse activiteiten die een jaar duren, zoals de toneelgroepen en de schilderclub.

“Da Vinci en robotica zijn populaire activiteiten”, vertelt Koppers. Er is ook veel animo voor het schilderen bij Atelier 306 en de toneelgroepen Primeur en Tablo. Die laatste activiteiten zijn buitenschoolse activiteiten waar meer tijd in gaat zitten. De schilderclub werkt toe naar een expositie, en de toneelgroepen naar een voorstelling. “Het is ook leuk dat er een groepsgevoel ontstaat bij de leerlingen die deelnemen, op die manier wordt de betrokkenheid en daarmee de motivatie ook vergroot”, aldus Koppers.

Promotie

De Boni Talent Uren worden bij de leerlingen op verschillende manieren onder de aandacht gebracht: op school krijgen leerlingen informatie en gaan sommige docenten de klassen langs om hun activiteit te promoten, en er gaat een brief naar de ouders. Leerlingen worden dus van verschillende kanten geïnformeerd en

Schilderen bij Atelier 306

Toneelgroep Primeur

gestimuleerd deel te nemen.

Leerlingen die zich uiteindelijk aanmelden voor een activiteit, doen dat vanuit eigen interesse. Koppers: “Voor docenten is het ook leuk om leerlingen in een andere omgeving te zien, met iets bezig waar ze echt gemotiveerd voor zijn. Dat motiveert docenten ook weer om interessante activiteiten aan te bieden. Veel docenten stoppen er ook extra vrije tijd in.”

Zo wordt de finale van de First Lego League gehouden in Amersfoort, waar ze dan met het hele team naartoe gaan.

Techniek

Techniekdocente Wilma Akkerman vertelt: “Docenten wordt gevraagd om een aanbod te bedenken, en dan kun je aangeven ‘ik zou een cursus ‘dit’ kunnen geven’ en dan kijken we of daar animo voor is. Het hoeft niet binnen een vak te passen.”

De activiteit van Akkermans sluit dit jaar wel aan bij haar vak; ze organiseert dit jaar voor de tweede klas het 3D-printer bouwen. Daar is ze vorig jaar mee gestart en dat was nog niet af, dus daar is ze dit jaar mee verdergegaan. “Ik wilde graag een nieuwe printer erbij, hoe leuk is het dan om leerlingen zelf een printer in elkaar te laten zetten? Dat is twee vliegen in één klap, dat zijn leuke dingen waar je in een gewone klassensituatie niet aan toekomt.”

Liever naar huis

Ze verwachtte met een groepje aan de slag te gaan, maar dit jaar meldden zich maar twee leerlingen. “De animo viel een beetje tegen. Dat is waarschijnlijk omdat het na schooltijd is en dan is het kiezen: ga ik naar huis of ga ik nog op school blijven om iets leuks te doen. En dan gaan toch veel kinderen liever naar huis of andere dingen doen.” Maar de leerlingen die meedoen zijn dan ook echt gemotiveerd: “Die moet ik er echt uitschoppen om 16.00”.

“Wat ik wel leuk vind: dat ik als docent ook meer gemotiveerd raak, omdat het contact met de leerlingen heel anders is dan dat je in de lessituatie hebt. Het is vrijer, en ik leer er ook veel van. Je kunt veel meer samen ingaan op de inhoud, samen uitzoeken ‘wat hebben we hier nou voor nodig’. Dat geeft een heel ander contact en dat motiveert mij wel heel erg om hiermee door te gaan. Ik vind het wel heel leuk om dit naast mijn lessen te doen.” Ook het groepsgevoel speelt een grote rol, geeft Koppers aan: “Wat het belangrijkste is: de leerlingen kiezen er zelf voor, ze hebben de vrijheid om met ideeën te komen, en ze werken met een groepje echt ergens naartoe. Dat groepsgevoel versterkt de motivatie.”

3d-printer bouwen

Ouders over het motiveren van pubers

Iedereen krijgt er weleens mee te maken: hoe motiveer ik mijn puber. Niet alleen op school, maar ook met kamers opruimen, iets doen in het huishouden en nog veel meer. De puberteit is een mooie fase in het leven van je dochter en/of zoon, tegelijkertijd kan het soms erg botsen.

Afgelopen april organiseerde de ouderraad van het Boni een thema-avond hierover. Tijdens deze ouderavond nam DNL Theatercollectief de ouders mee in het onderwerp motivatie. In dit stuk vertellen verschillende ouders van het Boni over het motiveren van hun pubers. Wat is handig om wel te doen en wat absoluut niet?

Humor, timing, doorzettingsvermogen

“Volgens mij is er geen eenduidige aanwijzing voor het motiveren van pubers”, vertelt Marjolein, moeder van Daan (5 VWO), Eva (3 gymnasium) en Myrthe (brugklas). “Mijn man en ik zijn met drie pubers in de minderheid. En uiteraard worden wij als ouders daar af en toe ‘even’ gek van.” Marjolein stelt open vragen aan haar kinderen om de puber aan het denken te zetten. Bij Eva

‘Volgens mij is er geen eenduidige aanwijzing voor het motiveren van pubers’

werkt dit goed, maar bij Daan niet. ‘Bij hem heeft dit een averechts effect, dan ben ik als het ware het vervelende stemmetje in zijn hoofd. Een commando van mijn man ‘ga nu aan het werk’ werkt beter.” Misschien zijn de belangrijkste ingrediënten om pubers op te voeden wel: humor, timing, doorzettingsvermogen en zelf fris blijven. “De basis is wederzijds vertrouwen”. Marjolein geeft aan dat haar pubers haar blijven verbazen. “De kinderen vonden het juist leuk en ‘prima’ dat ik dit interview met het ouderbulletin ging doen. Terwijl ik dacht dat zij dat heel vervelend zouden vinden, want in allerlei andere situaties moet ik vooral ‘normaal’ doen.”

Gezellig met z’n tweeën uit eten gaan

Laura, moeder van vier meiden (13 t/m 19 jaar): “Ik probeer mijn pubers te motiveren bij hun schoolwerk, maar ook bij andere activiteiten door betrokken te zijn waar ze mee bezig zijn, wat ze leuk vinden. Verder positieve feedback geven op inzet en niet op de hoogte

van het cijfer.” Laura en haar man proberen duidelijk te maken dat ze het vooral ‘voor zichzelf’ moeten doen en niet voor hun ouders. In de puberteit is het lastig om de motivatie vast te houden, de telefoon en sociale activiteiten zijn heel belangrijk. “Het motiveren bestaat dan vooral uit structureren: goed ontbijten, helpen met de planning en telefoon beneden laten als ze gaan studeren.” Laura vindt het heel belangrijk om met haar man één lijn te trekken. Laura: “Als we met zoveel eigenzinnige pubers in huis op een punt komen waar we elkaar verwijten gaan maken en we niet het goede voorbeeld geven, werkt gezellig met z’n tweeën uit eten gaan heel goed. Een goed gesprek in een rustige, gezellige omgeving brengt ons dan weer op één lijn.”

Netflix als motivatiekiller

Roos, moeder van Olivier (5 VWO) en Anne (brugklas) geeft aan dat haar kinderen erg verschillen in motivatie. Olivier maakt geen huiswerk, maar wil wel over. En Anne doet wel haar huiswerk en is daar heel netjes mee. Roos: “Olivier moet extra hard leren voor toetsen, zolang hij dat doet, laat ik het ook. Ieder zijn stijl. Bij Anne helpt teksten als: ‘ik zou of misschien kun je.’ helemaal niet. Als ik wil dat Anne iets doet, doet ze het juist niet! Beter werkt: ‘Oh, wat ga je doen’ en haar zelf op iets laten komen of haar laten vragen.” Roos geeft aan dat voor Anne Netflix wel een enorme motivatiekiller is. Dat vindt ze wel een gevecht.

Oprecht geïnteresseerd zijn

Claudia, moeder van Suus (2 VWO) en Robin (4 HAVO): “Suus heeft behoefte aan een directe aanpak en bij Robin bouw ik het meer op. Ik vermijd zoveel mogelijk het woord ‘moeten’. Bij allebei heeft dit een averechtse werking.” Als het huiswerk niet lukt, dan maakt Claudia daar een grapje over. ‘Wil niet echt lukken vandaag!’ Wel vraagt ze dan of ze iets voor Suus of Robin kan doen. Oprecht geïnteresseerd zijn, vindt Claudia heel belangrijk. Claudia: “Samen praten over dingen die ze bezighouden, motiveert mijn kinderen en daar krijgen ze energie van.”

‘Een leerkracht moet gewoon normaal doen’

Hoe kan een docent jou motiveren? Op die vraag kreeg ik van een handjevol leerlingen al enorm uiteenlopende antwoorden. Eensgezindheid is er over een te lange, saaie uitleg: funest voor hun aandacht bij de les. Wat motiveert leerlingen en wat juist niet?

‘Gewoon normaal doen’

Volgens Axel uit 3 VWO motiveert het niet als een docent overdreven z'n best gaat doen voor de klas. “Een leerkracht moet gewoon normaal doen. Niet te streng zijn en je vooral niet voor schut zetten als je iets niet weet.” Jette uit 4 VWO is snel tevreden over een docent. “Een goede uitleg en toetsen niet te streng nakijken. Een docent motiveert mij als hij of zij af en toe langskomt om te kijken hoe het gaat en of er nog vragen zijn.” Hannah uit 5 VWO vindt het een pluspunt als de docent een compliment geeft of interesse toont in hoe ze iets aanpakt. Wat volgens Jette dodelijk is voor de motivatie: “als een docent aan het einde van het schooljaar m'n naam nog niet kent.” Aj.

Lange uitleg = saai

Lessen die afwisselend zijn houden leerlingen bij de les. Hannah: “Mijn aandacht verslapt bij eentonige lessen. Lessen waarin de stof op verschillende manieren wordt gebracht, vind ik het leukst. Bijvoorbeeld met YouTube-filmpjes die bij het onderwerp horen.” Jette vindt lessen zonder interactie saai. De docent is zeker van invloed hoe leerlingen een vak

waarderen. Jette: “Vorig jaar hadden we voor Grieks een hele goed docent waardoor ik bijna voor Grieks had gekozen.” Bij Hannah zorgden docenten Natuurkunde en Engels ervoor dat ze een jaar met het lood in de schoenen naar de lessen ging. Axel geeft aan dat hij Aardrijkskunde altijd ok vond totdat er een andere docent kwam. “Ik vind het leuk als er actuele onderwerpen tijdens de les aan bod komen. De nieuwe docent gaf veel meer les volgens het boekje en toen werd het vak saai.”

Cijfers motiveren

Zetten leerlingen zich meer in als ze een cijfer krijgen voor iets? Axel: “Ja, logisch toch!” Voor Jette en Hannah maakt het in zoverre verschil dat ze voor een cijfer preciezer werken. Jette: “Aan projecten waar we geen cijfer voor krijgen besteed ik minder tijd. Ik stop die tijd dan liever in vakken die wel voor een cijfer zijn.”

Buiten school

Het Boni organiseert regelmatig buitenschoolse activiteiten met bijvoorbeeld muziek, toneel en sport. Axel heeft weleens meegedaan aan het schoolvoetbaltoernooi en vond dat leuk. Hannah gaf voorlichting tijdens een ouderavond. Dat beviel goed. “Ik kon wat betekenen voor de school, leerlingen en ouders.” Naast extra lessen Chinees heeft Jette nog niet deelgenomen aan buitenschoolse activiteiten en voegt daarover een kritische noot toe: “Het Boni presenteert zich aan nieuwe leerlingen als een school waar buiten schooltijd veel te doen is, maar zit je hier eenmaal op school, dan wordt er weinig over verteld. Ik zou wel mee willen doen aan U-Talent, maar je kunt op school slecht informatie hierover krijgen. Misschien dat ik in de zesde klas mentor wil worden. Het lijkt me leuk om bruggers op weg te helpen.”

De namen van de leerlingen zijn gefingeerd. De leerlingen op de foto hebben geen link met het artikel.

‘Het lijkt alsof ze er geen zin meer in heeft’

Hoe motiveer je je puber? Een groot publiek van zo’n 150 Boni-ouders woonde op 18 april een interactieve theatervoorstelling bij van DNL Theatercollectief. Niet alleen de opkomst, maar ook de voorstelling zelf was een groot succes. En gaf veel ouders nieuwe ideeën over het motiveren van hun puber.

Het Utrechtse collectief van acteurs geeft interactieve voorstellingen en workshops voor jongeren en ouders. De voorstelling op het Boni had als thema ‘motivatie’. Hoe kan ik als ouder mijn kind motiveren? Hoe pak je dat aan in de praktijk?

Rotzooi zelf opruimen

In korte scènes vol vaart en humor speelden de acteurs heel herkenbare situaties na. Over de bekende vraag ‘moet je nog huiswerk maken?’ bijvoorbeeld. “Je bent al 2 uur thuis en nog niet aan de slag.” In die scènes zie je direct de valkuilen ontstaan die leiden tot misverstanden en conflicten. “Fijn dat je eten voor jezelf hebt gemaakt. Maar kun je ook de rotzooi zelf opruimen?”

Demotiveren kun je leren

Lachsalso’s schalden regelmatig door de aula. Zoals bij de ‘cursus demotiveren kun je leren’, de ‘Uitstelgedrag Top-5’ en een hilarische scène over de uitvinding van de motivatiepil, die voor het eerst zal worden uitgeprobeerd op de slechtst gemotiveerde leerling van Utrecht (“nee, hij zit niet op het Boni, maar op het Rietveld”). De acteurs zetten scènes stil om vragen te stellen aan het publiek. ‘Wat ging er verkeerd? Wat zouden jullie doen?’ Of een scène wordt eerst nabesproken en dan opnieuw gespeeld, maar dan met de tips van de toeschouwers.

3 pijlers

Een stukje theorie mocht niet ontbreken. Over de 3 pijlers van motivatie bijvoorbeeld (Competentie, Autonomie en Verbinding). Als het bij een van de 3 wankelt, gaat de motivatie onderuit. Zo kregen de ouders inzicht in de belangrijkste ingrediënten van motivatie, namelijk: keuzevrijheid, vooruitgang boeken en je verbonden voelen als kind.

Met relativering

Rector Hanneke Schreuder nam de aftrap van de avond voor haar rekening. “Pubers van 12 tot 18 zijn de leukste

groepen die je kunt hebben in de klas. Als professional kun je daar met relativering naar kijken, als ouder is dat een stuk moeilijker. Dat merken jullie dagelijks. En als je er als puber middenin zit, kijk je er weer heel anders tegenaan.”

Bij het omgaan met pubers denkt Schreuder weleens aan een spreuk uit haar ouderlijk huis: ‘Elke dag een draadje is een hemdsmouw in een jaar’. “Soms is het goed om de tijd te nemen en de zaak niet te overhaasten. Even aanzien wat het effect is van je handelen of je goede raad. Er op vertrouwen dat jouw kinderen er iets mee doen. Ik heb als moeder vooral veel op mijn handen gezeten.” “Het doorzettingsvermogen in dat gezegde spreekt me ook aan. Iedere dag, iedere les, voor iedere leerling, opnieuw moeite doen om de leerlingen aan te zetten tot nieuwsgierigheid.”

Omdenken

De voorstelling eindigde met een stukje omdenken. Twee pubers die klaagden over hun ouders. “Mijn moeder kan heel goed opruimen, maar het lijkt wel of ze er geen zin meer in heeft.” “Misschien heeft ze niet genoeg verbinding met jou.”

Aad van der Zee

Docent Biologie en NLT en vader van Voice-winnaar Jim van der Zee

1. Je bent al 40 jaar docent, wat maakt dat je het zo lang volhoudt?

“Ik vind het leuk om dingen uit te leggen. Het moment waarop je dat lichtje in hun ogen ziet omdat ze het snappen, dat is bevredigend, dan weet je waar je het voor doet. Als het leuk is in de klas, als je goed contact hebt met de leerlingen, dan gaat de tijd min of meer vanzelf. Je groeit een paar jaar met ze mee en ziet hoe ze zich ontwikkelen, dat blijft boeiend om naar te kijken. Overigens geef ik alleen les in de bovenbouw. Met die leerlingen heb ik makkelijk een klik, misschien omdat mijn eigen kinderen niet heel veel ouder zijn.”

2. Je zoon Jim heeft The Voice gewonnen, is muziek een ding in jullie gezin?

“Meer muziek en bewegen. Jim zingt en speelt gitaar. Hij doet het Conservatorium. Zijn broer Tim speelt piano, maar niet professioneel. Hij studeert in Canada en is daar bezig met zijn master Bewegingswetenschappen. Het vak gym had ik ook wel willen geven, maar goed, het werd dus biologie. Thuis loop ik de hele dag te zingen en ik speel gitaar. Ik heb zelfs een folkband gehad, daar traden we mee op, met Ierse folk, maar dat is wel al jaren terug.”

3. Hoe heb je The Voice beleefd?

“Je wordt omvergeblazen. In no time zit je helemaal in het circuit. Schud je handjes met bekende Nederlanders als John de Mol en krijg je een kus van Anouk. Mijn vrouw en ik zaten elke week in het publiek. Mooi om mee te maken hoe enthousiast het publiek op Jim reageerde. Op school leefden veel leerlingen ook mee. Als ze dat wilden, liet ik aan het begin van de les zijn laatste optreden zien. Toen Jim gewonnen had, kwamen een paar leerlingen uit 6 vwo zelfs taart brengen. Hartverwarmend vond ik dat.”

4. Wat motiveert jullie?

“Ik denk hetzelfde: dat mensen luisteren naar wat je te vertellen hebt. Voor mij is dat het uitleggen van de lesstof, voor Jim is dat zijn muziek. En ook de interactie die daarvoor ontstaat.”

5. Wat zijn je ambities voor over vijf jaar?

“Dan ben ik met pensioen. Als ik de goede mensen kan vinden, zou ik wel weer een band willen samenstellen. Beetje low profile in cafeetjes spelen. En ik heb nog het plan om een examensite te maken met de video's waarin ik uitleg geef over de leerstof, maar dan professioneler, als een soort David Attenborough die biologie doceert. Nu zijn mijn leerlingen een motivator om die video's te maken, dus ik moet maar zien of die ambitie blijft als ik stop met lesgeven. Misschien geef ik dan toch de voorkeur aan lekker windsurfen.”

Jim van der Zee signeert voor zijn vader Aad zijn eerste cd Where I come from

‘Geweldig om die lampjes te zien gaan branden’

Karin Echten genomineerd als ‘beste leraar Nederlands’

De luisteraars van het zaterdagse radioprogramma De Taalstaat hebben al kennis kunnen maken met Karin Echten (55), al 25 jaar docent Nederlands op het Boni. Zij is genomineerd voor de titel ‘De beste leraar Nederlands 2018’. “Ik zie de leerlingen groeien, dat is zo heerlijk.”

Hoe is die nominatie tot stand gekomen?

“Ik ben genomineerd door Julia Larsson, die vorig jaar in mijn 2-gymnasium zat. Zij hoorde van de verkiezing toen de winnaar van 2017 bekendgemaakt werd en besloot mij te nomineren. Omdat de inzendingstermijn voor 2017 natuurlijk gesloten was, mailde iemand van De Taalstaat haar dat hij voor 2018 bij haar terug zou komen en dat heeft hij gedaan.”

Zo’n nominatie is zeker een grote eer?

“De sectie Nederlands op het Boni bestaat uit veel goede docenten die elkaar steunen en inspireren. We kijken niet naar elkaar als ‘wie is de beste?’ Dat de vakjury me bij de beste drie heeft genomineerd, was geweldig en heel veel mensen hebben op een van ons drieën gestemd. Pas op de laatste dag was duidelijk wie de meest stemmen had: Matijs Lips uit Beilen. Alles bij elkaar was een feest: de bezoeken aan de studio, de bloemen, kaartjes en mailtjes. Het was voor sommige mensen aanleiding om eens te zeggen wat ze altijd al dachten. Dat is echt heel lief.”

U bent streng, maar op een goede manier, hoorde ik.

“Ik ben helemaal niet streng, dat is helemaal niet nodig. Ik ben wel heel duidelijk. Als ik zeg: we gaan dit of dat doen, dan doen ze het gewoon. Of niet, en dan zeg ik het nog een keer.”

‘Ik ben helemaal niet streng, dat is helemaal niet nodig.’

U schijnt goede ezelsbruggetjes te vertellen?

“Dat had Julia geschreven. Ik probeer het goed uit te leggen, zodat ezelsbruggetjes niet nodig zijn. Nu kreeg ik op school een groot boeket bloemen bezorgd, van Noura Boutachdat die vijf jaar geleden examen heeft

gedaan, en zij schreef me dat ze het ezelsbruggetje om 'horen' te gebruiken bij de werkwoordspelling om te identificeren of je bijvoorbeeld een persoonsvorm of een voltooid deelwoord moet spellen, nog steeds gebruikt en ook aan anderen leert. Misschien doe ik het dan tóch... Van die bloemen ben ik wel drie dagen van slag geweest: dat iemand vijf jaar later die moeite doet..."

Hoe komt het dat u al 25 jaar op dezelfde school les geeft?

"Op het Boni kom ik elke dag een heel fijne groep mensen tegen, zowel leerlingen als docenten. Het is een school waar een echt gemeenschapsgevoel leeft en daar voel ik me bij thuis. Daarnaast: lesgeven is leuk, het is geweldig om die lampjes te zien gaan branden."

Waarom bent u Nederlands gaan studeren?

"Ik heb een tijd getwijfeld. Natuurkunde, geschiedenis en Nederlands zijn alle drie heel interessant. Uiteindelijk is het Nederlands geworden met als hoofdvak 'letterkunde van de renaissance'. Ik ben afgestudeerd op Constantijn Huygens, de vader van (de wereldberoemde wetenschapper, red.) Christiaan Huygens. Ik heb daarvoor ook nog een bijvak, geschiedenis van de natuurwetenschappen, gedaan aan de Universiteit van Twente en

*'Van die bloemen ben ik
wel drie dagen van slag
geweest: dat iemand vijf
jaar later die moeite doet...'*

extra bijvakken in Leiden. Dat mocht toen allemaal nog: mijn studie kostte met didactische aantekening vijfenhalf jaar en ik heb voor zes jaar studiepunten gehaald." "Zonde dat het nu niet meer mag: alles moet nu in vier jaar. Ik vind sowieso dat de druk op de leerlingen groot is. Zoveel mensen zijn laatbloeiers. Er zijn nu zoveel kinderen die het gevoel hebben dat ze tekortschieten. Dat vind ik erg; ieder mens is anders.."

Zijn er inhoudelijke ontwikkelingen bij het vak Nederlands?

"In het voorstel voor het nieuwe curriculum staat dat er meer aandacht besteed gaat worden aan taalkunde. Ik juich dat toe. Er is nu veel te veel nadruk op taalbeheersing die ook nog eens geoefend moet worden met teksten over het staatsbestel of over insecten. Waarom niet een tekst over taalkunde? Over onderwerpen als 'wat is afasie' of 'zijn Chinezen net zo dyslectisch als Nederlanders?'"

"Ik ben nu bezig met een taalkunde-onderwerp in de

les: de rol van spaties in samenstellingen. Denk aan het verschil tussen een langeafstandslouper en een langeafstandslouper. Je kunt gewoon de regel uitleggen en zorgen dat ze weten waar ze die kunnen vinden. Je kunt ook een stapje verder gaan en vragen: Hoe komt het dat het wat anders betekent? Je kunt nóg een stap verder gaan en vragen: Als jij de regel zou moeten formuleren, hoe zou je dat doen?"

Maakt jongerentaal, zoals ze schrijven in WhatsApp en zo, deel uit van de les?

"Nee, ik houd me in de les weinig bezig met de taal in appjes. Ik ben als docent bij wet gebonden om ze schrijftaal te leren. Al is het wel heel interessant; taal verandert nu eenmaal, anders zouden we nu nog Oudnederlands spreken. Ik vervang zelf in appjes ook 'mijn' door 'mn' en 'het' door 't', maar daar houdt het voor mij wel op. Wat ik sommige leerlingen zie doen, is 'me' in plaats van 'mijn' gebruiken."

En 'hun hebben'?

Er zijn leerlingen die keihard roepen: 'Hun hebben is toch gewoon fout?' En dan zeg ik: over 30 jaar is het waarschijnlijk geen probleem meer. Ik leg dan uit dat

*'Hun hebben is toch
gewoon fout?'*

het een taalverandering is waar we middenin zitten, en dat je het voorlopig niet moet schrijven. En zeker niet op je examen, want dat kost je punten."

"Maar wat zo interessant is: mensen gebruiken 'hun' als onderwerp alleen voor personen, niet voor dingen. Als je hoort: 'hun hangen aan de kapstok', zie je meteen mensen aan de kapstok hangen. Er zit blijkbaar een regel onder. Dan is het dus niet dom, maar is het een taalverandering."

Aan welke klassen geeft u dit schooljaar les?

Ik heb altijd vijf klassen, verdeeld over onder- en bovenbouw. Dat waren dit jaar 2-, 3- en 4- gymnasium, 5-vwo en 5-havo. In de sectie Nederlands vinden we het belangrijk dat alle docenten door alle jaarlagen heen lesgeven. Ik weet in 5-havo wat ze in de brugklas hebben geleerd. En andersom, als ik lesgeef in de brugklas, weet ik waar ze naartoe moeten. Ik zie de leerlingen groeien, dat is zo heerlijk. Daarom zit ik in het onderwijs, en vind ik de middelbare school zo gaaf. Ik maak ze mee van kuikentje tot bijna volwassen. Dat klinkt misschien wat sentimenteel, maar zo voelt het wel."

Meteen als je de school binnenstapt word je overspoeld door kunst.

De geboorte van Venus hangt pontificaal bij de trap naar boven. Tegenover de hoofdingang kijken vijf paar ogen elke bezoeker nieuwsgierig aan. Rond de balustrade op de eerste etage slingert een waslijn met gekleurde paletten. Een kostbaar wandkleed met het levensverhaal van Sint Bonifatius hangt boven de lerarenkamer. Daarvoor op de bovendorpel torent een serie houten maquettes. Bovenop de vestibule staat er nog één, naast een koe van kippengaas.

De portiersloge steekt in een wand met Bijbelse taferelen in pasteltinten. Boven de brievenbus hangt Bonifatius nog een keer in meterslange stroken. Daar tegenover een mozaïek van minifoto's van leerlingen ter gelegenheid van het 90-jarig bestaan van de school. De heilige familie staat verstopt achter het grote televisiescherm in de hal.

Van de leerlingen

Het is de ambiance waarin tekendocente Bernadette Herber mij ontvangt. “De kunst op school komt grotendeels van de leerlingen zelf. Die is gemaakt door eindexamenleerlingen of tijdens speciale evenementen als een lustrum,” vertelt ze. “Er hangt ook nog kunst vanwege de 1%-regeling. Een klein deel van het bouwbudget moest destijds aan beroepskunstenaars worden besteed. Daar zitten een paar grote namen bij. En er is natuurlijk religieuze kunst vanwege de katholieke achtergrond van het Boni. Die stamt voor een deel al uit de begintijd van de school.”

Van de leerlingen

We komen in de kelder, waar Banksy art en graffiti elkaar afwisselen. Ze werkt er als lerares vaak met leerlingen. Leerlingen hebben op de vormen en vochtvlekken die daar al waren hun eigen creativiteit gebotvierd. “Ze vinden wel dat we de fietsenkelder niet te mooi mogen maken. Die hoort een beetje creepy te zijn.”

In elke gang op alle verdiepingen van de school hangt wel iets. De werken van Atelier 306. Een expositie van eindexamenkandidaten. Een regenboog van de leerlingen die een dierbare zijn verloren. Op één schilderij zien we een klein stickertje geplakt, afkomstig van een appel. “Dat gebeurt bijna nooit!” roept Herber. En met een gebaar naar een paar draadfiguren op smalle sokkels illustreert ze haar trots dat zelfs de meest kwetsbare kunstwerken ongeschonden blijven. “Al die verschillende kunstuitingen zijn met elkaar mede bepalend voor de identiteit van de school,” legt ze uit. “Het is een rode draad die zowel door het gebouw als door de schoolcarrières van de leerlingen loopt. We zijn er allemaal zuinig op.”

Van de leerlingen

Herber hoopt dat een belangrijk deel van de kunst kan worden behouden als de school gaat ver- of herbouwen. “Volgend jaar gaan we inventariseren. Niet alleen wat er uitgesteld staat. Ook wat opgeslagen ligt. En dan moeten we bepalen wat er weg moet en wat er kan blijven.” Sommige schilderijen zullen teruggaan naar de leerlingen die ze ooit gemaakt hebben. Er is een reële kans dat de muurschilderingen in de kelder en de centrale hal verdwijnen. Door tussentijdse verbouwingen is daar al een deel van verloren gegaan. “Sommige dingen kunnen misschien een andere functie krijgen,” hoopt ze.

Een deel van de kluisjes is door de leerlingen beschilderd. De kluisjes zijn aftands en worden zeker vervangen. De bedoeling was dat de kluisjes van een blok met elkaar één fantasierijke slang zouden vormen. Het gaat niet meer lukken om alle kluisjes te doen. “Maar,” voegt Herber eraan toe, “elk artistiek deurtje heeft een geheim dat niemand anders dan de maker ervan kent. Alleen daarom al verdienen ze het om bewaard te worden.

De kunst van de her-/verbouwing

Examenstunt?

Ineens was het er, op een avond eind maart. Een zebrapad. Tussen het hoofdgebouw en het bruggebouw. Met een vriendelijke vermaning. 'Safety first'. En een hartje als knipoog.

De makers van deze 'action painting' hebben hun werk niet ondertekend; maar al snel zoemde het rond dat het 'stunt' was van leerlingen uit een examenklas.

Formeel mogen er op het Boni geen examenstunts meer gehouden worden, vanwege het risico dat er iets uit de hand loopt. Jammer, maar ook wel begrijpelijk. Hoe dan ook: een stunt als deze zal toch bij menig een glimlach tevoorschijn toveren.

colofon

Het BoniOuderBulletin is een uitgave van de oudervereniging van het St. Bonifatiuscollege en verschijnt drie keer per jaar. Het wordt aan de leerlingen mee naar huis gegeven en is als pdf te lezen op de website.

www.facebook.com/BoniOuderBulletin

E-mail: redactiebob@boni.nl

ouderraad

Vanuit de oudervereniging, waarvan alle ouders automatisch lid zijn, wordt elk schooljaar een ouderraad samengesteld.

Op de schoolwebsite heeft de ouderraad zijn eigen pagina, waar agenda, notulen van de ALV en het jaarverslag zijn te downloaden. www.boni.nl

DAGELIJKS BESTUUR OUDERRAAD

Nico van den Berg, voorzitter
Monique van Deelen, penningmeester
Corine Tiebosch-Bont, secretaris
E-mail: ouderraad@boni.nl

REDACTIE BOB

Evelien Baljet
Margot Bouwens
Roy Geurs
Marjan Scheffer
Marian Venemans
Mark Westbeek (hoofdredacteur)

VORMGEVING

Jan Weijers

FOTOGRAFIE

Erik Kottier

DRUKWERK

Drukkerij Libertas, Utrecht